

BULETIN INFORMATIV

Nr.
337

02
Octombrie
2026

DESPRE
SPERANȚĂ

TOPUL
MARCATORILOR ÎN 2026

TOPUL
PASATORILOR ÎN 2026

ZBORUL LUI
DUDU GEORGESCU

EDITORIAL

Despre speranță

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Este o evidență faptul că, în aceste zile, gândurile iubitorilor de fotbal din întreaga țară se îndreaptă către echipa națională. E firesc să fie astfel. Circumstanțele sunt binecunoscute și aş vrea să le reamintesc, pe scurt, cred că e important. România a pierdut primele sale două meciuri în noua ediție a UEFA Nations League. Primul eșec, 1-2 în Suedia, vinerea trecută, la Solna, apoi a suferit a doua înfrângere, cu scorul 2-4, luni, 28 septembrie, pe Arena Națională din București, în fața selecționatei statului Bosnia și Herțegovina. Aici suntem în acest moment!

Astăzi, 2 octombrie 2026, "tricolorii" vor susține cea de a treia partidă din grupă, la Varșovia, cu Polonia, iar speranțele fanilor sunt, în continuare, un factor care merită comentat. Până la urmă, cel mai important e să fim lucizi, e adevărat, dar și încrezători într-un viitor care se poate

construi chiar și în aceste circumstanțe, rămâne de văzut!

O vorbă veche spune că "doar cine nu cade nu se poate ridica!", iar speranța, cum bine știm, moare ultima...

Dar, dincolo de cuvinte, avem în față o realitate, care, la acest capitol, nu arată deloc bine, deocamdată.

Eu am însă încredere într-un viitor care, mă văd nevoit să repet, clădit pe alte rezultate, poate schimba multe, chiar și având acum un astfel de debut. Nu orice lucru care începe rău se termină pe aceleași coordonate!

Închei acest subiect reamintind că ultimul meci din acest veritabil "turnir" de patru meciuri în numai 11 zile, susținut de echipa noastră națională, se va juca la București, luni, 5 octombrie 2026, în compania reprezentativei Suediei. Am credința că săptămâna viitoare vom vorbi în acest colț de pagină din "Buletinul Informativ" și despre succes!

Altfel, sunt multe de spus despre nivelul fotbalului european, unul ridicat, etalat în multe din meciurile pe care le-am văzut în toate aceste zile în Liga Națiunilor, mai cu seamă în prima grupă valorică. Spania este primul nume care îmi vine acum în minte! Dar nu doar jocul absolut încântător al campioanei mondiale mi-a plăcut, ci și cel al Portugaliei, al Angliei etc. Până data viitoare, când sper să comentez știri mai bune, vă salut și vă doresc, ca întotdeauna, toate cele bune! Să auzim numai de bine!

FEATURE

SUPERLIGA

Topul marcatorilor în 2026

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Buletinul Informativ al Ligii Profesioniste de Fotbal vă prezintă ierarhia celor mai buni marcatori din Superligă în anul calendaristic 2026. Nu au fost luate în calcul golurile marcate în meciurile de baraj.

Marton Eppel

11
GOLURI

FK CSIKSZEREDA MIERCUREA CIUC

Assad Al-Hamlawi

10
GOLURI

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Alibek Aliev

10
GOLURI

UNIVERSITATEA CLUJ

Andrei Cordea

10
GOLURI

CFR 1907 CLUJ

Marius Coman

9
GOLURI

UTA ARAD

Jovo Lukic

8
GOLURI

UNIVERSITATEA CLUJ

Andrei Dumiter

8
GOLURI

FC BOTOȘANI

Patrick Fernandes

8
GOLURI

OȚELUL GALAȚI

Sebastian Mailat

8
GOLURI

FC BOTOȘANI

Steven Nsimba

8
GOLURI

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Denis Alibec

7
GOLURI

FARUL CONSTANȚA

Adel Bettaieb

7
GOLURI

FC ARGEȘ

Lorenzo Biliboc

7
GOLURI

CFR 1907 CLUJ

Daniel Bîrligea

7
GOLURI

FCSB

Alexandru Dobre

7
GOLURI

FC RAPID

Mouhamadou Drammeh

7
GOLURI

UNIVERSITATEA CLUJ

Oucasse Mendy

7
GOLURI

UNIVERSITATEA CLUJ

Eduard Radaslavescu

7
GOLURI

FARUL CONSTANȚA

FEATURE

SUPERLIGA

Topul pasatorilor în 2026

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Topa**

Buletinul Informativ al Ligii Profesioniște de Fotbal vă prezintă ierarhia celor mai buni pasatori din Superligă în anul calendaristic 2026. Nu au fost luate în calcul realizările din meciurile de baraj.

Daniel Armstrong

13
PASE
DECISIVE

DINAMO

Alin Roman

11
PASE
DECISIVE

UTA ARAD

Issouf Macalou

9
PASE
DECISIVE

UNIVERSITATEA CLUJ

Olimpiu Moruțan

8
PASE
DECISIVE

FC RAPID

Alibek Aliev

7
PASE
DECISIVE

UNIVERSITATEA CLUJ

Carlos Mora

7
PASE
DECISIVE

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Pedro Nuno

7
PASE
DECISIVE

OȚELUL GALAȚI

SUPERLIGA

CRONICĂ

Zborul lui Dudu Georgescu

Material realizat de **Marius Mitran**

În iarna lui 1998, dacă nu mă înșel, am scris pentru ProSport Magazin o serie de editoriale și reportaje, între care și cel pe care vreau să-l amintesc aici.

E vorba de întâlnirea cu Dudu Georgescu, atacantul cu cea mai bună lovitură de cap din istoria fotbalului nostru și, foarte probabil, și mondial.

Dudu Georgescu... În puținele dați în care am ajuns, în copilărie, să admir vreun inamic la Craiovei, pentru că îmi provoca teamă, pentru că era prea bun, adică prea rău, de fapt, pentru noi, ei bine, în acele dați, sufletește eram praf. În primul rând pentru că, bun oltean ce sunt și eram, și eu intram la categoria „șarpe de dudău, d'ăla care mușcă rău, măi Leano!” când era vorba de ceilalți, care se puneau cu ai mei.

În cazul acesta, cum să-ți placă, și încă mult, ceea ce, funciar, urai? În al doilea rând, dacă îmi plăceau, cum să-i spun tatei, care n-avea nuanțe niciodată când era vorba de tabăra adversă? Toți, în afara Craiovei, meritau indiferența și disprețul nostru. Aproape toți, că unii îi mai plăceau, așa, individual, însă niciodată și în nicio situație cineva de la Dinamo. Șmecheria prin care Dinamo luase, în

1973, campionatul, îl pusese pe tata într-o situație de ostilitate fără drept de apel, care nu l-a părăsit în nicio circumstanță, niciodată, până la sfârșitul vieții. Golul care i-a lipsit în acea vară Craiovei a fost zidul de netrecut vreodată dintre ce a însemnat Dinamo în România acelor ani și religia familiei noastre, care însemna Craiova, o victimă sfâșiată între o dragoste totală și o dușmănie externă de care trebuia apărută cu dinții.

Și totuși, Dudu Georgescu! Acum, abia acum îmi aduc aminte că de câteva ori am fost pe Dinamo toți trei, ca-n celebrul film franțuzesc „Mama, tata, bona și eu”, unde bona care trebuia să aibă grijă de noi era Știința! Mama, jucând indiferența, dar crispată până la disperare în funcție de reacția noastră interioară, pe care o simțea aproape în aceeași clipă, tata, infernal de atent la joc, greu de atras în orice dialog, eu...

Ei bine, eu am descoperit că nu-l urăsc pe centrul lor atacant, blond, lăptos, cu mers ca pe papainoage, fragil în alergare, dar cu o plutire peste apărarea noastră dincolo de imaginație.

Dudu Georgescu. Mama tresărea atunci când Custov prindea câte un șut violent, parcă o aud, compătimitoare: „George, dar i-a dat mâinile peste caaap portarului nostruuu...” Era vorba de Purcaru, pe care mama îl căina atunci. Și mai țin minte că-i plăceau Boc și Berneanu, fundașul stânga dinaintea lui Ungureanu... Mie îmi plăceau Crișan, primul fără discuție, în orice top, apoi Balaci, Negrilă, care îmi dădea siguranță, Donose, Țicleanu, Cârțu, deși Sorin era uneori de o indolență insuportabilă. Și Dudu, de la ei! Se putea așa ceva?! Dudu, despre care abia acum îmi fixez în minte că marcase primul gol pe care l-am văzut în viața mea pe un stadion, în acel 1 iunie 1975, într-o Zi a Copilului când tata se hotărâse: eram destul de mare, aveam aproape 8 ani!, ca să pot vedea un România – Scoția direct în Pantelimon, pe „23 August”...

Dudu! Era o prelungire nepământească, albă (nu știu de ce, Craiova juca mereu în albastru cu Dinamo, care intra în alb, aproape fără excepție. Mie însă îmi plăcea

albul, aş fi vrut să fie mereu la noi...), care plutea, ţâşnea, plonja şi care, dacă apuca să lovească balonul cu capul, apoi erai mort! Dudu nu rata, nu ierta, el marca. Vedeai apoi saltul acela stângaci, cu mâna dreaptă ridicată perfect vertical şi felul în care îl îmbrăţişau ai lui, precipitaţi...

Odată, după ani în care ne tot marcase, în Ştefan cel Mare, Dudu, trecut de 30 de ani, s-a luptat aproape de unul singur cu noi... Craiova era Maxima – Maxima atunci şi i-am dominat rău în după-amiaza aceea... A fost, până la urmă, 2-2, cu două goluri Dudu şi două Donose (cei doi „D”, ştiu, e inevitabil să nu te gândeşti la asta!), un meci crâncen de la care am plecat fericiţi, eu cu tata. Cine era însă Dudu cu adevărat aveam să aflăm peste 17 ani, într-o duminică.

Undeva în centrul select al oraşului, o vilă discretă şi extrem de caldă, ca de altfel şi gazdele, domnul şi doamna Georgescu. Fosta Gheată (dublă!) de Aur a Europei era acum un ochelarist elegant, dar doamna, pe cuvânt de onoare, impresiona. Blondă, deschisă, cuceritoare, i-a povestit reporterului care eram viaţa şi cariera soţului, ca să zic aşa, minut cu minut.

„Cu Gheata? Păi, după fiecare antrenament la Dinamo rămâneam cu Mircea pe teren să...” „Taci, dragă, că n-a fost aşa!” intervenea calin doamna Georgescu. „Eu cu Nelly Lucescu veneam, domnu’ Mitran, la fiecare meci şi la fiecare antrenament. În timp ce alţii, care se prezintă azi mari dinamovişti, fugeau la şpriţ, Dudu şi Mircea rămâneau încă o oră, pe ploaie, pe noroi, pe arşiţă, cum era, după caz, şi exersau în plus...”

Iar fosta Gheată de Aur confirma, întotdeauna, mândru de ce a făcut, de ce bine îşi aminteşte consoarta de tot şi toate şi de sufletul ei de aur care, iată-l, încă se manifestă. Aşa am aflat ce om de aur a fost, este şi va fi, pentru eternitate, Mircea Lucescu („are, dragă, măcar şireturile de la fiecare Gheată!”) şi, aproape

previzibil, şi Nelly, dar ce dimpotrivă a fost, la toate şi mai ales la Dudu, celălalt mare, colosal dinamovist, Cornel Dinu.

Un lucru nu mi-a confirmat doamna. Povestea care zice că la un meci în Franţa, cu naţionala, după ce a reuşit să marcheze, Dudu s-ar fi dus spre Valentin Stănescu, în aplauzele stadionului şi i-ar fi spus: „Nea Tinele, cum se zice, dom’ne, în franceză mersi, că vreau să le mulţumesc oamenilor!” N-a confirmat, dar parcă nici eu n-am întrebat...

Apoi, seara lungindu-se, lângă un şemineu splendid, am aflat de unde ruptura atât de mare şi de nereparat cu Cornel Dinu.

Cu 47 de goluri marcate la cea de-a doua Gheată de Aur, în sezonul ’76-’77, nu pot decât să spun că putea fi pus, cu lejeritate, lângă Ronaldo ca simţ al porţii şi ca lovitură de cap, pe care cred că a avut-o cea mai bună din întreaga istorie a fotbalului, peste cea a lui Santillana ori a lui Gerd Müller. Tata zicea că nu şi peste Dumitrache, favoritul lui de dinainte de vara lui 1973, când...

Dumitrache şi Dudu. Tot doi „D”. Tata nu uitase vreodată când, prin ’68-’69, Deselnicu îi rupsese pe „Central” tricoul Mopsului, care îl ameţise în driblinguri, iar Dinamo bătuse Ştiinţa lui cu 7-1, parcă... Eu nu îl uit pe Dudu, un coşmar plutind blând, ca o fatalitate implacabilă...

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

